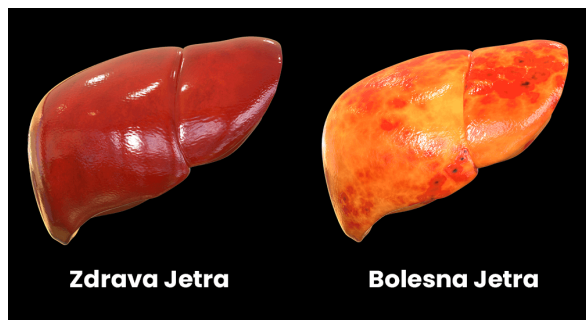

PREVENCIJA

- Kao mjera prevencije Hepatitisa B sva krv za transfuziju se ispituje na viruse hepatitisa B i C što značajno smanjuje rizik zaraze iz ovog izvora.
- Ostali načini zaštite od rizika infekcije su:
 - Korištenje kondoma za vrijeme seksualnog odnosa.
 - Izbjegavanje upotrebe nesterilizovanih instrumenata, igala, šprica.
 - Treba biti jako pažljiv prilikom kontakta sa predmetima koji na sebi imaju krv osobe inficirane Hepatitisom B.

PREVENTIVNA VAKCINACIJA

- Preventivna vakcinacija je jedini mogući način zaštite od Hepatitisa B.
- Vakcina se daje u seriji od 3 doze i omogućava zaštitu u 90 do 95% slučajeva, djelotvorna je, sigurna, uključujući dojenčad i djecu.
- Tri doze primjenjene tokom 6 mjeseci su obično potrebne kod odraslih.
- Druga doza se daje mjesec dana, a treća 6 mjeseci nakon prve injekcije.

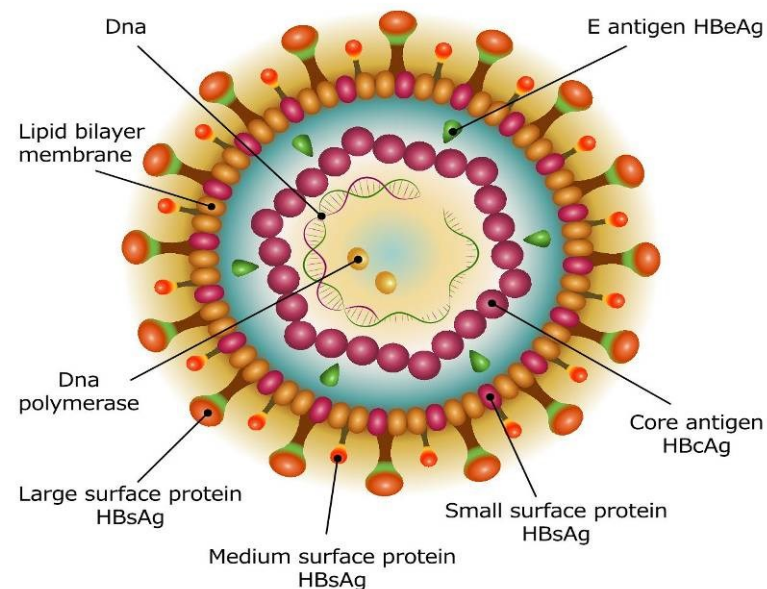
Mi brinemo o Vašem zdravlju

Dom zdravlja Busovača

INFORMACIJE O HEPATITISU B

Hepatitis B Virus
Baltimore Group VII (dsDNA-RT)

Adresa: 1. mart/ožujak bb,
72260 Busovača
Telefon: +38730732124

HEPATITIS

Hepatitis je virusna upala jetre koja dovodi do oštećenja ili uništenja njenih ćelija. Može biti kratkotrajan (akutni) i dugotrajan (hronični).

VRSTE VIRUSNOG HEPATITISA

Postoji veliki broj virusa koji mogu izazvati upalu jetre. Virusi Hepatitisa su dobili nazive prema abecedi: virus hepatitisa A, B, C, D, E, G, a u novije vrijeme pominje se i TT virus. Najopasniji su virusi B i C.

HEPATITIS B

Svjetska zdravstvena organizacija (WHO) naziva Hepatitis B globalnim javnim zdravstvenim problemom. Hepatitis B se naziva "tihim ubicom" zato što često, oni koji su inficirani nisu svjesni da su inficirani, jer se osjećaju potpuno dobro. Svjetska zdravstvena organizacija procjenjuje da je 2 milijarde ljudi širom svijeta inficirano Hepatitisom B.

Virus hepatitisa B (HBV) je hepatotropan virus koji pripada DNK virusima, rod Orthohepadna virus, familija Hepadnavirade. Veoma je složene građe i otporan na hemijske i fizičke uticaje spoljašnje sredine. Sferičnog je oblika i sastoji se iz jezgra i omotača.

Virus hepatitisa B tijekom infekcije uzrokuje oštećenje jetre u različitom stepenu, a bolesnici s aktivnom infekcijom potencijalni su prenositelji infekcije.

PUTEVI PRENOŠENJA HEPATITISA B

Hepatitis B virus (HBV) se prenosi:

- Preko tjelesnih tečnosti (krvi, krvnih produkata, sperme, vaginalnog sekreta i majčinog mlijeka),
- Seksualnim kontaktom bez zaštite posebno sa osobama koje se rizično ponašaju (osobe koje često mijenjaju partnere ili su i.v. korisnici droge).
- Transfuzijom zaražene krvi i raznim medicinskim intervencijama.
- Upotrebom zaraženih igala i raznog nesterilnog medicinskog pribora.
- Prilikom tetovaže i pirsinga, brijaćem ili ubodom sa inficiranim oštrim predmetima.
- Infekcijom sa zaražene majke na dijete za vrijeme trudnoće, rađanja ili dojenja.

Virus je izuzetno otporan na vanjske uvjete.

Na sobnoj temperaturi, u sasušenoj krvi može preživjeti do sedam dana.

AKUTNI I KRONIČNI HEPATITIS B

Simptomi akutne infekcije obično se javljaju 1-3 mjeseca nakon zaraze i nespecifični su (povišena temperatura, zglobolja, žutilo kože i sluznica, umor gubitak apetita, bolovi ispod desnog rebrenog luka).

Hepatitis B može se razviti u akutnom ili kroničnom obliku.

Većina zaraženih nema nikakvih simptoma, a što ne znači da bolest ne postoji. Simptomi akutne infekcije obično se javljaju 1 do 3 mjeseca nakon zaraze i nespecifični su (povišena temperatura, zglobolja, žutilo kože i sluznica, umor, gubitak apetita, bolovi ispod desnog rebrenog luka). Jačina simptoma varira, a uobičajeno se teži oblici bolesti javljaju u starijih pojedinaca.

Vrlo rijetko tijek bolesti je toliko agresivan da uzrokuje akutno zatajenje jetre. Simptomi prestaju nakon eliminacije virusa, što se kod većine zaraženih događa kroz tri mjeseca.

U oko 5% odraslih virus zaostaje u organizmu, dok je postotak puno veći (90%) ukoliko je do zaraze došlo prilikom poroda od majki s Hepatitisom B. Ukoliko infekcija virusom hepatitisa B traje dulje od 6 mjeseci govorimo o kroničnom Hepatitisu B.

Simptomi su također nespecifični (umor i "nelagoda" pod desnim rebrenim lukom), te bolest često postoji godinama prije negoli se slučajno otkrije.

DIJAGNOZA

Najpotpunija dijagnoza bolesti postavlja se nakon temeljitog pregleda bolesnika, putem rezultata krvnih pretraga i po mogućnosti učinjene biopsije jetre.

KLINIČKI PREGLED

Liječniku omogućava pretraživanje znakova akutne ili kronične bolesti jetre. Uobičajeno se utvrđuje prisustvo osipa ili žutila kože, povećanje jetre ili slezene, kao i nakupljanje viška tekućine u tijelu.

KRVNE PRETRAGE

Obuhvaćaju testove jetrene funkcije, te markere hepatitisa. Osnovni testovi određivanja jetrene funkcije mogu se odrediti u bilo kojem laboratoriju nadležnog Doma zdravlja: Alanin-aminotranferaza (ALT), Aspartat-aminotransferaza (AST), Bilirubin, Albumin i Protrombinsko vrijeme (PV). Normalni nalazi ne isključuju postojanje bolesti.

Biopsija jetre služi za kvalitativnu i kvantitativnu mikroskopsku procjenu stupnja bolesti. Može se naći široki spektar promjena, od minimalnih upalnih promjena do izrazito agresivnog hepatitisa sve do ciroze ili raka jetre. Podrazumijeva uzimanje uzorka tkiva jetre preko kože i zahtjeva 24-satni ostanak u bolnici.